

[Alfred Jensen.]

tægtsmæssige Understøttelse, og, som sagt, dem, der er faldet for 26 Ugers Bestemmelsen, ved at der aabnes Adgang til gennem Kasserne at yde dem en ekstra Understøttelse. Dette er ikke noget nyt Forslag for Tinget, vi har stillet det et Par Gange. Det drejer sig om 100 Dages ekstra Understøttelse. De arbejdsløse skal jo under alle Omstændigheder forsørges; man slipper ikke uden om at give dem Understøttelse, og saa kan man lige saa godt gøre det paa den Maade, som de arbejdsløse foretrækker. De Henvisninger, der gøres angaaende Misbrug i Arbejdsløshedskasserne, mener jeg er saa faatallige, at der ikke deri kan ligge nogen Begrundelse for at modsætte sig, at der gennemføres en saadan Foranstaltning, og vi vil, naar dette Lovforslag kommer til anden Behandling, stille Ændringsforslag om, at der gennemføres en 100 Dages ekstra Hjælp til de arbejdsløse, ligesom vi ogsaa vil stille Ændringsforslag om, at der gennemføres en kvartaarlig Regulering af Dagpengesatserne.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke de Ordførere, der har givet Tilslutning til Gennemførelse af Lovforslagene.

Naar det ærede Medlem Hr. Einar Kjær henviste til, at Kasserne kan bruge af deres Formue eller forhøje Kontingenterne, saa vil jeg gerne om det første sige, at det er desværre saadan, at hvis alt det daarlige, vi har liggende af Udsigter forude, bliver til noget, vil praktisk talt alle vore Arbejdsløshedskasser i Løbet af det kommende Aar kunne faa spist deres Formue op alene til den ordinære Understøttelse og endda blive nødt til at foretage meget betydelige Kontingentforhøjelser for de Kassers Vedkommende, der har været saa heldigt stillede, at de efter at have samlet en Formue har været i Stand til at reducere Kontingenterne.

Dernæst vil jeg gerne sige, at der, hvor der kan være Tale om Kontingentforhøjelser, maa man skelne lidt mellem Evnerne. Jeg erkender, at naturligvis er Forudsætningen for de Dyrtidstillæg, der udbetales arbejdende, der har rimelige Lønninger, at de ogsaa skal kunne deltage i Betalingen af det ekstra Kontingent, der er nødvendigt for at gennemføre Reguleringen. Det viser ogsaa det Lovforslag, som er fremsat her, hvori vi siger, at en Forudsætning for at faa de 60 Øre, der hidtil har været udbetalt i Forhøjelse af Maksimumssatserne, er, at man selv vil være med til at bære gennem Kon-

tingentforhøjelse eller ved Forbrug af Formue — men i alt Fald for en meget stor Arbejdsløshedskasses Vedkommende bliver det gennem Kontingentforhøjelse — de 40 Øre, der nu bliver Tale om af den nye Forhøjelse. Men man maa være paa det rene med, at naar f. Eks. Arbejdsmændenes Kasse betaler 2 Kr. 39 Øre hver Uge pr. Medlem i Kontingent til Arbejdsløshedsforsikring, saa kan de arbejdende jo vel bære en Forhøjelse, men kun indtil en vis Grænse.

Naar en Kasse som Arbejdsmændenes, der rummer Medlemmer med de mest forskelligartede Indtægter, lige fra meget lave ude omkring i Landdistrikterne og til de højest lønede ufaglærte Arbejdere, der i nogle Tilfælde kan naa op paa endda højere Lønninger end mange faglærte Arbejdere —, naar en saadan Kasse har et almindeligt Kontingent paa 2 Kr. 39 Øre og nu skal til at forhøje det med et vist Beløb, begynder man at nærme sig til det Punkt, hvor man for Alvor maa overveje og undersøge, om der virkelig er sagligt Forsvar for at gaa forfærdelig meget længere.

Naturligvis, kommer vi ud i en Periode, hvor Dyrtidstillæggene stiger med adskillige Gange de Beløb, vi kender til nu, saa er vi ogsaa derude, hvor det at aflevere et meget større Kontingent heller ikke betyder det selv samme for alle. Man kan ikke saadan generalisere over det hele for samtlige Medlemmer. Jeg for mit Vedkommende vilde være meget glad, hvis der var en Mulighed for at fritage arbejdsledige, der tilhører Fag med forholdsvis ringe Fortjeneste, for i alt Fald en Del af Kontingentbyrden, eventuelt i alt Fald blot for Kontingentforhøjelser, og saa kunne nøjes med at lægge disse paa de arbejdende.

Det er en Mulighed, som jeg har i Sinde at undersøge; om det er teknisk gennemførligt i de Fag, der her kan være Tale om, er jeg ikke i Stand til at sige noget om i Dag, men med Arbejdsløshedsforsikringen, som vi har den liggende opdelt over en lang Række Kasser med højst forskelligartede Indtægter — og i Arbejdsmændenes Kasse med endnu større Forskel fra den ene Ende til den anden end mellem Kassernes indbyrdes —, melder sig efterhaanden Problemer som Genforsikring og andet, som det er nødvendigt at tage op til nærmere Undersøgelse og Overvejelse, for ellers risikerer vi, at den store Kasse, hvis fortsatte Eksistens vi faktisk alle sammen er veltjent med, meget nemt vil kunne sprænges.

Det ærede Medlem Hr. Einar Kjær spurgte, om der var foretaget en virkelig